

OBIECOWANIE (10) *sb n*

Oba o, pierwsze e oraz a jasne; końcowe e z tekstów nie oznaczających -é.

sg N obiecowani(e) (3). *◇ D* obiecowaniu (1). *◇ A* obiecowani(e) (1). *◇ I* obiecowani(e)m (3), obiecowanim (1); -(e)m : -im *BielKron* (1:1). *◇ pl A* obiecowanią (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. obietnica.

Przyrzeczenie, zobowiązanie, słowna gwarancja; pollicitatio Mącz; consponsio, promissio, promissum, receptus, sponsio, sponsum, stipulatio, vadimonium Cn (10) : OpecŻyw 99v; PowŹthawŹfy thedy Kxiążetá pokoleń/ [...] ktore wzbudził Pan áby ífli y budowáli dom páńŹki/ ktory ieŹt w Ieruzálem: A íi co byli okoŹo nich/ zákłádáli ie wŹŹtkim/ iáko złotem/ srebrem/ y dobytki/ y obiecowaním mnogim [et votis compluribus multi] Leop 3.Esdr 2/9; Mącz 308c; CzechEp 300.

obiecowanie czego (3): BielKron 244; Boby dáremne byŹo tey rzeczy obiecowaním/ ktora iuż byŹá w íkutku. CzechRozm 44v; WujNT 31.

obiecowanie czyje [pron] (2): Iezu ktoris twogim Źlodklem [!] obiecowaním zŹoŹliwego Źlugi y zdrayce od takowe⁸⁰ towarzýŹtwa nieoddaliŹ. S. TarDuch B8v; BielKron 108.

W poŹázeniach szeregowych (2): niewiernoŹ okrutnego Amurathá zniewoliŹa wiele krzeŹciáńŹtwa/ [...] nie mocá ábo ízábŹá/ ábo iákim rycerŹkim obyczáiem/ iedno zdradá przewrotnoŹciá/ obiecowaním dárow/ przyŹięgámi/ y innemi fáŹŹywemi á chytremi kuŹy. BielKron 244; WujNT 31.

Wyrażenie: »okłámáne obiecowanie« (1): A gdyŹmy íie s tey niewoley poczęŹi wyŹámowác/ wnetefcie nas Źwoim okłámánym obiecowaním zdzyáŹáli BielKron 108.

a. Ślubowanie (1) :

Wyrażenie: »niemádre a niewierne obiecowanie« (1): SlubięŹli co Pánu Bogu/ nie przedŹużay ípełnić/ bo íie mu nie podoba niemádre á niewierne obiecowaním. BielKron 80.

Synonimy: przyrzekanie, przysięga; a. ślubowanie.

Cf OBIECOWAĆ